dimecres, 01 de febrer de 2012

1 de febrer de 2012

Translate [http://translateth.is/]

Un llibre de la UdL analitza l'impacte que l'emigració té al Senegal

L'estudi, publicat a la col·lecció "Sud-Nord", l'han realitzat investigadors de les universitats de Lleida i de Dakar

[javascript:void(0);]

[

/export/sites/universitat-lleida/ca/serveis/oficina/.galleries/images/imatges-premsa2/impacteimmigraciobarzakhUd

]Coordinat pel professor de Sociologia de la UdL, Jordi Garreta, *Barça o Barzakh. Els impactes de l'emigració a Senegal*, presenta els efectes que l'emigració cap a Europa està tenint en aquest país africà, tot aportant un nou punt de vista al voltant de les conseqüències de l'emigració, sovint només analitzades a les societats d'acollida.

L'estudi, publicat a la col·lecció de l'Oficina de Desenvolupament i Cooperació [/sites/universitat-lleida/ca/serveis/cooperacio/] de la Universitat de Lleida "Sud-Nord", és fruit d'un estudi de dos anys realitzat entre el Senegal i Catalunya, basat en entrevistes en profunditat a persones que viuen directament o indirectament l'emigració: polítics, empresaris, els que faciliten el viatge en pastera, familiars i immigrants senegalesos que resideixen a Catalunya. Han estat un total de 70 entrevistes, 48 realitzades al Senegal i 22 a Catalunya, que posen de manifest que, tot i que actualment l'emigració cap a Espanya ha disminuït, la pressió migratòria al Senegal segueix existint, només es modifiquen els destins. Com explica un dels promotors de viatges amb pastera "cada dia rebo més de cent persones sol•licitant anar a Espanya".

L’emigració continua veient-se entre el jovent com l’única solució de millora individual i familiar davant la situació econòmica del país i l’escassetat d’expectatives. A aquest fet se li suma la imatge d’heroi que és té de l’emigrant, ja que posa en perill la seua vida –o fins i tot la perd- per intentar treure de la misèria la seua família. Com diu el títol del llibre: emigrar o morir, Barça o Barzakh (que és la paraula wòlof que designa el lloc on els musulmans, després de morir, esperen el judici final). L’alternativa que tenen és arribar al paradís que suposa per ells Barcelona, Europa, o, acabar en l’altre paradís, explica Garreta.

Un altre indicador de la forta demanda, és el creixement que, entre el 2000 i el 2006, ha tingut l’”empresariat” que es dedica al negoci de les pasteres (des del constructor de la barca, el propietari, el capità, els buscadors de clients, els que proporcionen els queviures, fins els que vigilen per no ser detinguts). El preu que paga cada client oscil·la entre 150.000 i 500.000 francs CFA (230 i 780 euros) i el nombre de persones que formaran el passatge es mou entre les 30 i les 150. Només el promotor del viatge pot arribar a guanyar fins a 1.500 euros per viatge.

Més enllà d'aquest negoci, les remeses de diners enviades pels emigrants que aconsegueixen arribar i treballar al país de destí, són un “nou filó laboral” tant al Senegal com a Espanya. Aquests enviaments han comportat la creació de bancs i agències de transferències de diners, els quals revertiran en el consum de les famílies dels emigrants, la construcció d’habitatges i altres equipaments i, per tant, en la millora de l’economia.

L’estudi de Garreta, Moustapha Tamba, Mouctar Ba, Ousmane Ba, Olga Bernad, Jordi Domingo, Xesco Guillen, Miquel Sabaté, Kokouvi Tété i Sara Vila, mostra que malgrat aquests impactes positius, l’emigració té per al país d’origen aspectes molt negatius, com són la pèrdua de vides humanes durant la travessia. A més, els viatgers són majoritàriament homes joves en edat de treballar, per la qual cosa la marxa d’aquest jovent té un impacte econòmic negatiu en el país d’origen.

Escolta aquest text [javascript:void(0);]
[javascript:window.print()] [javascript:history.back()] [#]